

hvor der faktisk ligger en psykisk lidelse bag, får fundet frem til det.

Det er derfor, jeg også taler så meget med fru Margrethe Vestager om det her med at finde frem til årsagen til problemet, så de får en behandling, hvis det er behandling, der er behov for, frem for bare at blive spærret inde. Så det er jeg ganske enig med fru Karen Jespersen i.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Man lærer jo altid noget nyt som folketingsmedlem. Det er vel en af de ting, som gør jobbet spændende og udfordrende.

Jeg synes, at jeg har lært en ny argumentationsform i dag, som minder mig om Erasmus Montanus. Ræsonnementet lyder som følgende, når fru Charlotte Dyremose bliver spurgt, om der bliver foretaget psykologiske undersøgelser af dem, der har behov for det: Ja, det gør der, for der står i serviceloven, at det er en pligt, at alle børn, der har behov for det, undersøges. Sådan husker jeg det, der blev sagt.

Sådan kan man jo ikke argumentere, for det, der netop påvises i de undersøgelser, der er refereret adskillige gange, er, at det ikke sker, og at det heller ikke skete på det tidspunkt, hvor den lovparagraf var gældende.

Derfor vil jeg spørge fru Charlotte Dyremose: Er fru Charlotte Dyremose enig i, at man ikke kan argumentere, som Erasmus Montanus gjorde?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er mit klare indtryk, at en af årsagerne til, at man måske ikke har været så opmærksom på de her problemstillinger før i tiden, simpelt hen er, at man for det første ikke har haft fokus på området, og at man for det andet ikke har haft den nødvendige kapacitet.

Det er derfor, jeg mener, at det allervigtigste i denne sammenhæng er, at der både i forbindelse med finansloven og i forbindelse med psykiriaftalen kom en øget kapacitet på området. Det er det, der skal til, for at man får fokus på det og dermed rent faktisk lærer at opdage det her, for når man skal undersøge de her børn og unge, kræver det selvfølgelig, at man har de nødvendige kundskaber til at kunne opdage problemstillingerne.

Det mener jeg først er noget, man nu har fået mere og mere fokus på og derfor formentlig også bliver og fortsat skal blive bedre og bedre

til. Man har fået den nødvendige kapacitet til at aftage de her børn og unge, så man rent faktisk har en mulighed for at hjælpe dem.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Blot den historiske kendsgerning – jeg ikke kan huske, om det var i 1998 eller 1999, men det kan vi jo spørge om under udvalgsarbejdet – at vi i et finanslovforlig, mens fru Karen Jespersen var socialminister, tilførte dette området 35 mio. kr., fordi vi havde det samme problem dengang. Jeg siger det også, for hvis man tror, at det, at man angriber det én gang, betyder, at problemet er løst, tror man galt.

Kl. 20.20

Det er et voksende problem, vi står over for, og derfor vil jeg spørge fru Charlotte Dyremose, om hun er enig i, at man også må have ekstremt meget fokus på de ting, der så at sige er fødekæde for det her, altså de betrængte boligområder rundt om, de daginstitutioner, der måske ikke løfter godt nok, osv.?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er jeg da fuldstændig enig med hr. Villy Søvndal i, og det er derfor, at den nuværende regering med den konservative socialminister i spidsen har gjort og gør en aktiv indsats for at bryde den negative sociale arv.

Netop det, at man bliver hjulpet ud af nogle af de problemer, som man har fra barndommen, og som nogle desværre arver fra generation til generation, er jo noget af det, som kan påvirke, at man ikke går ind i en kriminel løbebane, hvor vi netop i forhold til kriminalitet har været nødt til at sætte hårdt ind med en lang række initiativer.

Så jeg er fuldstændig enig, og det er også derfor, at vi har så stærkt fokus på at bryde den negative sociale arv. Så det er jeg glad for at hr. Villy Søvndal er enig med os i.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan selvfølgelig godt se sammenhængen mellem anbringelsesreformen og sikrede institutioner, hvis man har en generel tilgang, hvor man siger: Hvis vi bliver meget, meget bedre til at løse de sociale problemer, tage dem i opløbet og lave forebyggende arbejde, og hvis regeringen nu ikke havde skåret så meget ned på det boligsociale arbejde osv., så kunne det være, vi